

Sygn. akt IV Ka 351/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSTPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 września 2013r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu IV Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodnicząca: SSO Hanna Nowosad

Protokolant Anna Nowak

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej Adama Wróblewskiego

po rozpoznaniu w dniu 17 września 2013 r.

sprawy A. R.

oskarżonego o przestępstwo z art. 60 ust. 1 ustawy z dnia 20 marca 2009 r.

o bezpieczeństwie imprez masowych

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Kaliszu

z dnia 5 sierpnia 2013r. sygn. akt VII K 642/13

Na podstawie art. 437§1 i 2 k.p.k.i art.624§1 k.p.k.

I. Zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że :

1. przyjmując, iż czyn zarzucony oskarżonemu wyczerpuje znamiona występku z art.60 ust.1 a ustawy z dnia 20 marca 2009 r. o bezpieczeństwie imprez masowych (Dz. U. 2013 poz. 611), na podstawie tego przepisu wymierza oskarżonemu karę grzywny w wysokości 60 (sześćdziesiąt) stawek dziennych, ustalając wysokość każdej stawki po 10 (dziesięć) złotych,

2. na podstawie art.63§1 k.k. zalicza oskarżonemu na poczet orzeczonej kary grzywny okres zatrzymania od 3 sierpnia 2013 r. do dnia 5 sierpnia 2013 r. przyjmując jeden dzień pozbawienia wolności za równoważny dwóm dziennym stawkom grzywny,

3. na podstawie art.66 ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych z dnia 20 marca 2009 r. i art.41 b §1 i 2 k.k. oraz art.43 §1 k.k. orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu wstępu na imprezę masową na okres dwóch lat.

II. Zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

IV Ka 351/13

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 5 sierpnia 2013r. w sprawie VII K642/13 Sąd Rejonowy w Kaliszu oskarżonego A. R. uznał za winnego tego ,że w dniu 3 sierpnia 2013r. w K. , w trakcie trwającej imprezy sportowej – meczu piłki nożnej wdarł się na teren Stadionu (...) bez wymaganego zezwolenia- to jest występku z art. 60 ust. 1 Ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych i za to na podstawie powołanego przepisu w zw. z art. 34 k.k. i art. 35 §1 k.k. wymierzył oskarżonemu

karę grzywny w wysokości 180 stawek dziennych ustalając na podstawie art. 33§3 k.k. wysokość każdej stawki dziennej na 20 zł.

Na podstawie art. 63§1 k.k. zaliczył oskarżonemu na poczet orzeczonej kary ograniczenia wolności okres zatrzymania od dnia 3 sierpnia 2013r. do dnia 5 sierpnia 2013r.

Na podstawie art.66 ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych z dnia 20.03.2009r. i art. 41b§1 i 2 k.k. oraz art. 43§1 k.k. orzekł środek karny w postaci zakazu wstępu na imprezę masową na okres 2 lat .

Orzekł o kosztach sądowych i opłacie .

Wyrok powyższy w całości na korzyść oskarżonego zaskarżył obrońca oskarżonego na podstawie art. 438 pkt. 1 k.p.k. wyrokowi zarzucając :

1/ obrazę prawa materialnego tj. art. 60 ust. 1 ustawy z dnia 20 marca 2009r. o bezpieczeństwie imprez masowych poprzez błędną interpretację znamienia czasownikowego „wdziera się” i przyjęcie „że wejście na teren Stadionu (...) w K. przez dziurę w płocie wypełnia znamiona wdarcia się w sytuacji gdy wykładnia językowa tegoż przepisu prowadzi do wniosku „że znamiona wdarcia wypełnia sprawca , który przedostaje się na teren imprezy masowej wbrew wyraźnej woli organizatora,

2/obrazę prawa materialnego tj. art. 60 ust. 1 ustawy z dnia 20 marca 2009r. o bezpieczeństwie imprez masowych poprzez jego błędną interpretację przejawiającą się w przyjęciu „że znamiona przepisu wypełnia sprawca , który wdziera się na teren obiektu sportowego podczas gdy prawidłowa interpretacja przepisu wskazuje znamiona tegoż występku wypełnia sprawca , który wdziera się na teren ,na którym rozgrywane są zawody sportowe.

Wskazując na powyższe uchybienia apelujący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Kaliszu do ponownego rozpoznania .

Sąd Okręgowy zważył , co następuje .

Apelacja jest zasadna .

Podniesiony w niej zarzut obrazy prawa materialnego polegający na wadliwym zastosowaniu przepisu art. 60 ust. 1 Ustawy z 20.VII.2009r. o bezpieczeństwie imprez masowych do ustalonego stanu faktycznego, jest trafny.

Z prawidłowych i niezakwestionowanych w apelacji ustaleń faktycznych wynika „że oskarżony, nie posiadając biletu wstępu ani pozwolenia na wejście , przez otwór w ogrodzeniu wszedł na teren Stadionu (...) w K. w czasie meczu piłkarskiego i przebywał na bocznej trybunie stadionu.

Dokonując subsumcji tego zachowania oskarżonego , sąd I instancji uznał „że wyczerpuje ono znamiona występku z art. 60 ust. 1 Ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych z 20.VII.2009r. albowiem oskarżony wdarł się na teren, na którym rozgrywany był mecz piłki nożnej.

Dokonana w zaskarżonym wyroku prawno karna ocena zachowania się oskarżonego nie jest trafna.

Strona przedmiotowa występku z art. 60 ust. 1 ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych polega na wdarciu się na teren , na którym rozgrywane są zawody sportowe , albo na nieopuszczeniu takiego miejsca wbrew żądaniu osoby uprawnionej.

Przepisy ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych nie określają, co należy rozumieć jako teren, na którym rozgrywane są zawody sportowe. Zakres pojęcia „teren , na którym rozgrywane są zawody sportowe” powinien być jednak interpretowany wąsko. Nie obejmuje on całego stadionu , całej hali sportowej czy całego terenu umożliwiającego przeprowadzenie masowej imprezy sportowej , lecz tylko ich część sportową , na której odbywa się rywalizacja sportowa i na której nie powinni przebywać uczestnicy imprezy. Takim terenem będzie zatem murawa , na

której grają piłkarze , tor po którym jeżdżą żuźlowcy, czy lodowisko na którym odbywa się mecz hokejowy. Nie będzie nim natomiast sektor dla publiczności czy stadion lub inny budynek /teren/ w ogóle /patrz Komentarz do art. 60 ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych Cezarego Kąkole/. Za taką właśnie interpretacją tego terenu przemawia treść uzasadnienia projektu ustawy z 31 sierpnia 2010r. , która weszła w życie 13 stycznia 2011r. a która do art. 60 dodała ust. 1 a penalizujący w sposób szczególny wdarcie się na teren obiektu lub na teren , na którym prowadzona jest impreza masowa , albo nieopuszczenie takiego miejsca wbrew żądaniu osoby uprawnionej. Stwierdzono w nim ,że zaproponowana regulacja wynika z postulatów dotyczących licznych trudności interpretacyjnych w zakresie nieuprawnionego wdzierania się na teren imprezy masowej, zgłaszanych przez jednostki organizacyjne Policji , prokuratury oraz sądy. Rozbieżności dotyczyły stosowania art. 60 ust. 1 ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych, a zwłaszcza interpretacji pojęcia „wdzieranie się na teren zawodów sportowych” / patrz druk sejmowy nr 4281 www.oska.sejm.gov.pl/.

Reasumując powyższe uwagi , stwierdzi trzeba, że oskarżony wdzierając się na trybuny stadionu nie zrealizował znamion zarzucanego mu występku.

Nie sposób przy tym zaakceptować poglądu wyrażonego w apelacji „że wejście oskarżonego na teren stadionu przez dziurę w ogrodzeniu nie stanowiło „wdarcia się” w rozumieniu przepisów ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych.”Wdarcie się” oznacza wejście wbrew wyraźnie wyrażonej woli uprawnionego. Nie może chyba ulegać najmniejszej wątpliwości to ,iż wolą zarządzającego Stadionem było umożliwienie wstępu na imprezy masowe organizowane na Stadionie osobom nie posiadającym biletów wstępu lub stosownego zezwolenia. Oczywiście uwzględnieniem tej woli jest ogrodzenie tego obiektu.

Fakt , iż oskarżony swoim zachowaniem nie zrealizował znamion zarzucanego mu w akcie oskarżenia występku nie oznacza zasadności wniosku apelacji o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania .

Prawidłowo ustalone okoliczności sprawy stanowią oczywistą podstawę faktyczną do przyjęcia , że oskarżony swoim zachowaniem zrealizował znamiona występku z art. 60 ust. 1 a ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych . Wdarł się bowiem na teren Stadionu (...) w K. , na którym prowadzona była impreza masowa w postaci meczu piłki nożnej.

Z tych powodów ,Sąd Okręgowy , kierując się regułą określoną w art. 14 k.p.k. , zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób ,że przyjmując, iż czyn zarzucony oskarżonemu wyczerpuje znamiona występku z art.60 ust.1 a ustawy z dnia 20 marca 2009 r. o bezpieczeństwie imprez masowych (Dz. U. 2013 poz. 611), na podstawie tego przepisu wymierzył mu karę` grzywny w wysokości 60 stawek dziennych ustalając wysokość każdej stawki po 10 złotych, a na podstawie art. 63§1 k.k. na poczet tej kary zaliczył oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności przyjmując jeden dzień pozbawienia wolności za równoważny dwóm dziennym stawkom grzywny . Nadto na podstawie art. 66 ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych i art.41 b §1 i 2 k.k. oraz art.43 §1 k.k. orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu wstępu na imprezę masową na okres 2 (dwóch) lat.

Przy wymiarze kary zasadniczej sąd uwzględnił niewielki stopień zawinienia oskarżonego i nieduży ładunek szkodliwości społecznej jego czynu .

Te okoliczności zadecydowały także o orzeczeniu obowiązkowego środka karnego w postaci zakazu wstępu na imprezę masową na minimalny okres 2 lat .

O kosztach orzeczono na podstawie art. 624§1 k.p.k. Sąd zwolnił oskarżonego od obowiązku uiszczenia tych kosztów z uwagi na to , iż oskarżony nie ma majątku ani stałego źródła dochodu , jest uczniem Liceum Ogólnokształcącego , pozostając na utrzymaniu swoich rodziców.